

»Geronimo« ili ne dati se istrijebiti!

1847. godine u Daytonu preci Rauschenberga Cheyeni i Mohawke moraju, nakon svih poniženja (da budemo blagi), potpisati sporazum o tome da ih tamo više ne bude. Američki general koji je s njima potpisivao taj sporazum, jedan je od idućih tadašnjih predsjednika USA... Međutim, unatoč svemu, ostali su Indijanci, umjetnost, pa i stari, umorni Rauschenberg. Isto tako, ostao sam i ja '91. godine, i nemam namjeru nikud se pomicati...

Ante BANDOVIĆ

Akademski slikar **Branimir David Kusik** (rođen 1946. u Osijeku) završio je Akademiju likovnih umjetnosti i magisterij grafike u Ljubljani, dobitnik je Prešernove na-

grade za slikarstvo i Nagrade Ex Aequo X. Biennala Slavonsaca, autor je nekoliko kazališnih scenografija, izlagao na dvadesetak skupnih i nekoliko samostalnih izložaba. Razgovarali smo prigodom njegove najnovije izložbe u Galeriji likovnih umjetnosti Osijek.

*** Naslijede ekspresionizma, Pop-arta, i to poglavito prema uzoru jednog Rauschenberga, kritičari obično drže temeljnim polazištem određenja Vaše likovne filozofije.**

- Dolazak na Likovnu akademiju u Ljubljani za mene je predstavljao moj najveći uspjeh u životu. Napustivši Osijek, u kojemu sam prethodno radio kao arhitektonski tehničar i u kojemu sam svu svoju zaradu pretvarao u njemačke marke, odlučio sam gotovo sve u životu podrediti cilju da postanem umjetnik. Igram slučaj - dogodila se Ljubljana. Velike likovne manifestacije u tom gradu, kao što je grafički Biennale, otvorili su mi svijet i put koji sam mogao nastaviti. Naime velik dio mojih radova za prijamni ispit sastojao se od skica i crteža nastalih u zoološkom vrtu i vezani su za moj sadašnji opus. Što to znači? Tridesetih godina ovog stoljeća u Europi je stolovao Kurt Schwitters. Isto tako, grupa umjetnika koja je djelovala u Muenchenu, Dresdenu i Berlinu (Der Blaue Reiter, Die Brücke, odnosno Kandinski, Kirchner, Rottluff, Nolde itd.) predstavljali su stvarne temelje cijele moderne ovog stoljeća. Sve slike i djela tih umjetnika upravo su bili poticaj suvreme-

nim američkim slikarima **Rauschenbergu** i **Jonesu**, koji su preko vrlo spretnih galerista cijelu stvar prenijeli dalje. Dakle, cijelo moje PITANJE vraćeno je u Europu, u Hrvatsku, u Osijek... Pošto su moji slikarski porivi usko vezani upravo za te ljude - oni su mi bili ogled i put kako dalje treba raditi i stvarati.

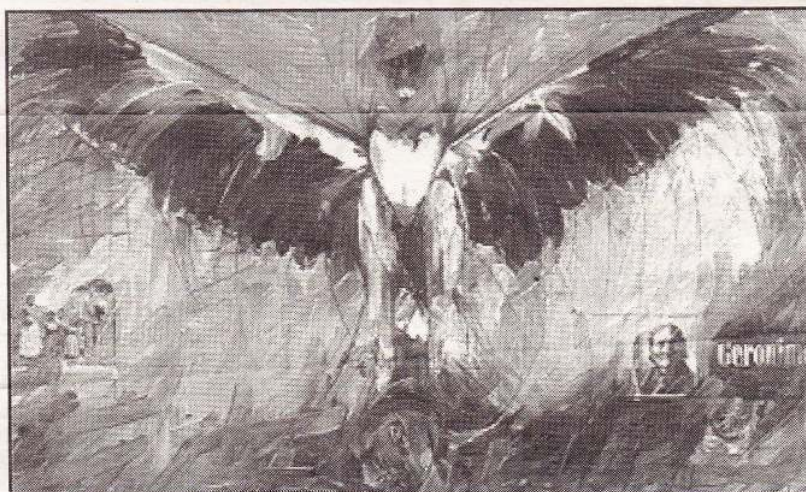
*** Kroz ovo naslijede, posebice akcentirano na Pop-artu, naime, jeste li se ikada (kada je riječ o Rauschenbergu kao uzoru) našli u situaciji da o njemu razmišljate i kao o svom genealoškom »prauzoru«? Naravno, ne samo u likovnom smislu.**

- U njegovim slikama našao sam ono što je mene zanimalo. Naime, riječ je o čovjeku iz urbane sredine, a voli životinje, žene, sex, grad... Osijek je samo jedna mala četvrt New Yorka, ali ja ipak grad i to grad koji u sebi nosi sve ono što gledamo svaku večer u američkim filmovi-

pred pogromom, upravo je Đuru potakla na, rekao bih, divan esej. Dozvolite, mali citat: »Čovjek je živica sa životinjama isto kao što se divio lijepim ženama, uživao u umijeću utaživanja gladi i žeđi ili je ulagao znanje i energiju u lagodniji, bezbrižniji san. Zatim je došao umjetnik upirući prstom upitnim u svaku stvar i svaku pojavu, raskrinkavajući njihovu bitnost i osvješćujući njihovu pojavnost.

*** U ovovremenoj koncentrično-kružnoj apokaliptički sudbine svagdanje ostaju nam oči, istine, i nade, uprte preko slavonske »Rio Grande«, ne!?**

- Da, pogledajte, koje li divne koincidencije. 1847. godine u Daytonu preci Rauschenberga Cheyeni i Mohawke moraju, nakon svih poniženja (da budemo blagi), potpisati sporazum o tome da ih tamo više ne bude. Američki general koji je s njima potpisivao taj sporazum, jedan je

Geronimo I

ma... I pogledajte Rauschenbergovo podrijetlo? Njegova baka: Cherokee!

Dakle, on nije samo doseljenik, on je Amerikanac, kao što je Kusik Hrvat. Ne bih sada o mom stablu, ali između nas dvojice postoji velika genetska sličnost, ne samo u likovnom smislu. Dalje je stvar vrlo jednostavna.

*** Ako pretpostavimo da se »geneza« stradanja osjeća u najnižoj točki, i to onoj u kojoj se križa, račva svaki kistom ili prstom povučeni potez na Vašim slikama, platnima - osjeća li se mišljena TOČKA dovoljno svjetlosno u predgovoru koji Vam je napisao Đuro Vandura?**

- Upravo prof. Đuro Vandura nije slučajno odabran. Kada je bio prvi put u mom atelijeru, ništa tada nismo mnogo pričali, dogovarali se. Međutim, biblijska istinitost o Noevoj arci, da se spase životinje i ljudi

od idućih tadašnjih predsjednika USA...

Međutim, unatoč svemu, ostali su Indijanci, umjetnost, pa i stari, umorni Rauschenberg. Isto tako, ostao sam i ja '91. godine, i nemam namjeru nikud se pomicati. Naravno, ne bih želio doživjeti sudbinu Indijanaca, ali kao slikar, umjetnik i čovjek moram istaknuti - neka to ne bude fraza, demagogija, vjerujem da ćemo se, unatoč najstrašnijem vremenu stradanja, ipak Božjim prstom, našom snagom, vratiti na svoju staru, svoju novu zemlju. Moj otac je rođen (kao i moji preci) u Derflu, u Podravlju. A - znamo gdje je to!

*** Gospodine Kusik, hvala na ovom razgovoru, kao i na posljednjoj, neviđeno posjećenoj izložbi u Osijeku.**

- Hvala i Vama.

Snimio: D. OLVITZ